

Tilburg-Den Haag, 16.9.2021

Tweede Kamer

Vaste Commissie voor Justitie en Veiligheid

Rondetafelgesprek over het Multidisciplinair Interventie Team (MIT)

Leidraad Interventie

Het domste plan in de geschiedenis van de Nederlandse politie

Prof. em. dr. dr. h.c. Cyrille Fijnaut

EUR, KU Leuven, New York University, Universiteit van Tilburg

Op 19 september 2019 – een dag na de moord op de advocaat D. Wiersum – schreef ik aan een bevriende (hooggeplaatste) bekende:

*“Je zult je wellicht nog herinneren dat ik je een aantal maanden geleden in een nachtelijke mail eens heb geschreven dat er **hoogdringend een force de frappe** moet komen in dit land (...). Het feit dat die er –ondanks mijn ijveren op de voorgrond en op de achtergrond – in de voorbije jaren (sinds 2016, CF) niet is gekomen en misschien nu wel wordt gevormd, wijt ik vooral aan **de grote onbekwaamheid** van een stel **lieden in de top van het departement van Justitie, de top van het Openbaar Ministerie en de top van het Nationale Politiekorps**. Heel erg dat ik dit moet schrijven eigenlijk. Maar anders kan ik die **collectieve lamlendigheid** niet verklaren. **Alle signalen stonden op rood.**”*

I. Inleiding

1. Ik ben zeer **verheugd** dat leden van de Commissie – in aansluiting op de vrij indringende discussie die op 3 februari 2021 al in haar schoot

heeft plaatsgevonden - het initiatief hebben genomen tot dit rondetafelgesprek over (de voortgang van) het MIT en dat zij de minister van Justitie en Veiligheid hebben gevraagd om tot dit gesprek **geen verdere onomkeerbare stappen** te zetten; een **kritische discussie** met alle belanghebbenden over wat er moet gebeuren, is **tot nu toe immers niet gevoerd; ik heb zelfs de indruk dat een dergelijke discussie niet mag worden gevoerd.**

2. En terecht dus dat dit gesprek plaatsvindt want we staan op een soort van **kantelpunt** in de inrichting/organisatie van de opsporing/recherche in het land en – gelet op zowel de **volstrekt ondoordachte manier** waarop het MIT werd opgericht als op de **vrij massieve afwijzing** van dit “team” in kringen van het Nationale Politiekorps en het Openbaar Ministerie – is het hard nodig dat de **pauzeknop** is gedrukt en dat **alsnog grondig wordt nagedacht** over wat er op het terrein van de bestrijding/beheersing van de georganiseerde misdaad in termen van opsporing (in de brede zin van het woord: tactiek, intel en techniek) moet gebeuren.
3. Hoe dan ook, ik **bedank de Commissie** zeer voor de uitnodiging om aan dit gesprek deel te nemen; omdat ik dit gesprek **zo belangrijk** vind heb ik een **vrij uitvoerige leidraad** voor mijn interventie geschreven; zodoende kan iedereen **ook na dit gesprek** lezen wat ik in het bestek van deze samenspraak niet kan zeggen maar niettemin belangrijk is; ik zal dus niet proberen mijn leidraad hier samen te vatten, laat staan voor te lezen; ter introductie haal ik er in de **komende twee minuten** slechts de **meest saillante punten** uit.
4. Voor wie denkt dat ik zou denken dat dat probleem van de zware (georganiseerde) misdaad met een **reorganisatie van de opsporing/recherche** als bij toverslag kan worden opgelost, roep ik maar meteen in herinnering:

. Dat ik rond 1990 een van de gangmakers ben geweest van de **bestuurlijke aanpak** van deze misdaad (van screening van vergunningen en inschrijvingen bij aanbestedingen tot en met het saneren van legale economische branches en herschikking van lokale economieën);¹

. Dat ik mij sindsdien op vele plaatsen en manieren heb ingezet voor een integrale, of beter: geïntegreerde, aanpak door de betrokken overheden en diensten; in de jaren 2004-2005 met het oog op de vorming van een netwerk van **Regionale Informatie- en Expertisecentra (RIEC)** en in de jaren 2007-2011 als adviseur en rapporteur bij de realisering van de gezamenlijke/geïntegreerde aanpak (door gemeente, Openbaar Ministerie, politie en Belastingdienst) van de zware (georganiseerde) misdaad in het centrum van Amsterdam: het **project Emergo**;²

. Dat ik als rapporteur van de commissie (-van de Haak) die in 2002 de veiligheid en beveiliging van *Pim Fortuyn* onderzocht, mee aan de basis sta van het huidige **stelsel van bewaken en beveiligen**;

. Dat ik in 2003 een van de bedenkers was van de **veiligheidshuizen (en me in de jaren daarna volop heb ingezet voor de oprichting van deze huizen in een aantal steden en regio's in dit land)**, in het bijzonder om te voorkomen dat jongeren in criminele carrières belanden en zo in de zware (georganiseerde) misdaad;

. Dat ik de geestelijke vader van de **Dienst Speciale Interventies** ben die in 2004 provisorisch (via de oprichting van de Speciale Interventie Eenheid, die in november van dat jaar voor het eerst werd ingezet in het Laakkwartier) en later definitief werd opgericht om niet alleen terroristisch maar ook zwaar crimineel geweld te kunnen keren;³

¹ C. Fijnaut en J. Jacobs (red.) (1991), *Organized crime and its containment*, Deventer, Kluwer.

² Projectgroep Emergo (2011), *De gezamenlijke aanpak van de zware (georganiseerde) criminaliteit in het hart van Amsterdam*, Amsterdam, Boom.

³ C. Fijnaut (2004), *De herinrichting van het stelsel van speciale eenheden*, Den Haag.

. Dat ik vanaf 2014 op een niet-naïeve manier heb gepleit voor een zekere vorm van **legalisering/regulering van cannabis** in de Europese Unie omdat dit onder strenge voorwaarden ook zou kunnen leiden tot een zekere “verwitting” van de betrokken zwarte markt en dus tot een zekere/beperkter terugdringing van de georganiseerde misdaad in die markt; het voorbeeld van Canada laat echter zien dat dit laatste niet zomaar gebeurt.⁴

II. De totstandkoming van mijn standpunt

5. Na de moord op de advocaat D. Wiersum werd er op 19 september een motie (ingediend door Heerma en Dijkhoff) aangenomen in de Tweede Kamer waarin de regering werd verzocht om te bezien “hoe en op welke termijn **een interventieteam ondermijning** kan worden ingericht waarin de Nationale Politiekorps, de Kmar, Justitie, FIOD, Douane, Belastingdienst en Arbeidsinspectie samenwerken (...) met **de enkele opdracht om criminele netwerken op te rollen en zware jongens grote sommen geld te ontnemen**” (cursivering/zwarting door mij, CF).

- Hier had ik **meteen** – ook omdat er in de media van de kant van het CDA en de minister van Justitie en Veiligheid sprake was van een Nederlandse DEA, een speciale narcoticabrigade, een narcoclub etc. – een **aantal vragen** bij:

. Hebben de pleitbezorgers van deze motie **enig benul van de DEA (of de FBI)** en haar/hun plaats in het Amerikaanse federale politiewezen (in vergelijking met het Nederlandse politiebestedel)? **Nee...**

. **Kennen zij de inrichting van het Nationale Politiekorps** en van de organisatie, taak etc. van de Dienst Landelijke Recherche (DLR) die voor een groot deel is belast met de bestrijding van de drugsproductie/-handel? **Nee....**

⁴ Zie onder meer C. Fijnaut en B. De Ruyver (2014), *De derde weg; een pleidooi voor een evenwichtig cannabisbeleid*, Den Haag, Boom.

. Wat moet **dit nieuwe team doen**: is dit niet wat de Dienst Landelijke Recherche en de andere betrokken diensten van de Landelijke Eenheid, al dan niet samen met de **regionale en districtelijke recherches** van het Nationale Politiekorps – en trouwens ook in allerhande samenwerkingsvormen met de **FIOD en de Kmar** – al jaren op een aantal manieren en in sprekende gevallen ook met (veel) succes doen? **Ja....**

. Wat is dan de **toegevoegde waarde** van dat team? Voor welk probleem, welke problemen, moet het een oplossing zijn? Als dit niet duidelijk is, kan er dan wel sprake zijn van toegevoegde waarde? Of juist niet maar wordt er – om reden van **spierballenpolitiek** ? - een **bron van conflicten** georganiseerd die de opsporing op nationaal niveau verzwakt/ondermijnt in plaats van versterkt? **Ja....**

. **Wat is een team**? Hoe groot moet dit worden? Als het – met de gegeven opdracht - enkele **honderden mensen** gaat tellen is het toch geen “team” meer maar een **heuse (opsporings)dienst** (en niet zomaar een “samenwerkingsverband” zoals de minister van Justitie en Veiligheid schrijft in zijn brief van 6 juli jl.: ook samenwerkingsverbanden kunnen immers functioneren als opsporingsdiensten of toch tenminste direct of indirect aan opsporing doen!)? **Ja....**

. En waar wordt dit team dan gezagsmatig en beheersmatig **ondergebracht**? waar wordt het opgehangen? als het **binnen de Landelijke Recherche** en de **Inteldiensten van de Landelijke Eenheid** is, valt erover te praten; als het **ernaast** wordt gepositioneerd, wordt het dan niet gegarandeerd **ellende** en moet er dan ook niet opnieuw worden nagedacht over wat hier wijsheid is en hoe een dergelijk probleem alsnog kan worden voorkomen)? **Ja...**

6. Alvorens mij te mengen in de strijd om het MIT heb ik in het najaar van 2019 – en ook wel daarna - op een aantal plaatsen proberen te achterhalen om welke redenen er **zoiets als een MIT** zou en moest

komen en wie daar achter zaten/wie daar belang bij (zouden kunnen) hebben/hadden.

- Ik kan hier niet gedetailleerd verslag uitbrengen over heel mijn zoektocht maar op een gegeven moment kwam ik **ten eerste** tot de conclusie:

. Dat de **minister** het team per se wil(de) en niet af wil stappen van zijn plan.....en dat hij alles in het werk stelt en zal stellen om de discussie omtrent zijn beleid inzake de bestrijding van de georganiseerde misdaad – en speciaal in relatie tot het MIT dat in dit verband een van de kroonjuwelen is/moet zijn - te overleven, in elk geval in de beeldvorming en publiciteit;

. Dat het **ministerie van Justitie en Veiligheid**, ten dele uit historisch enigszins begrijpelijke maar in mijn ogen in dit geval misplaatste argwaan naar het Nationaal Politiekorps waar het gaat om de toekenning en besteding van extra-middelen, de oprichting van een nieuw/apart team steunde en niet (extra) wilde investeren in de uiteenlopende recherche-eenheden van het Nationale Politiekorps;

. Dat de **leiding van het Nationaal Politiekorps** – deels uit **gebrek aan expertise** in eigen kring en deels **uit onvermogen** om een aantal ernstige problemen bij sommige onderdelen van de Landelijke Eenheid tijdig op te pakken en op te lossen (zie de recente rapporten van de Inspectie Justitie en Veiligheid) – **meeboog** met de minister;

. Dat de **Kmar en de FIOD** geen zin hadden om – uit angst overvleugeld te worden door/in het Nationale Politiekorps - structureel en intensiever te moeten (samen)werken met de Dienst Landelijke Recherche en dus volop de oprichting van een **afzonderlijk, op zichzelf staand, team** bevorderden/steunden om hun eigen (institutionele, financiële, bureaupolitieke, operationele e.a.) belangen veilig te stellen;

. Bij dit laatste wil ik aantekenen dat ik de opstelling van deze beide diensten wel opmerkelijk vond/vind omdat zij **nu niet bepaald een imposant track record** hebben waar het gaat om de bestrijding van de zware georganiseerde misdaad in dit land: **voor wat de FIOD betreft**: zie de eigen nieuwsberichten van de laatste jaren: die gaan hoofdzakelijk over onderzoeken waar de FIOD voor is bedoeld: de bestrijding van fiscale/financiële fraude, maar niet over zware georganiseerde misdaad, op misschien één uitzondering na: accijnsfraude in de vorm van illegale productie en distributie van sigaretten; en **voor wat betreft de Kmar** is de zwijgzaamheid van haar nieuwsberichten op dit punt zeker zo veelzeggend als het zeer recente rapport van de Inspectie Justitie en Veiligheid over haar onvermogen om een belangrijke kerntaak goed uit te voeren: de bestrijding van de mensensmokkelbendes.

- En eveneens een **zeer belangrijke tweede conclusie**:

. Dat er **geen grondige analyse en evaluatie van de situatie is gemaakt** – trouwens ook niet volgens de brieven van de minister aan de Tweede Kamer over het MIT - waarop de oprichting van dit team is gebaseerd: met welke misdaadproblemen worden we dezer dagen in Nederland precies geconfronteerd? welke problemen kunnen we al (goed) aan en wat kunnen we binnen de bestaande kaders en met de bestaande middelen wellicht beter doen als dat nodig is? is het nodig om verdergaande maatregelen te treffen en welke dan? en wat mag daar van worden verwacht?;

. Dat het plan voor het MIT is gemaakt (en nu wordt uitgevoerd) **zonder dat er op een openhartige en indringende manier over is/wordt gesproken** – tot op de dag van vandaag trouwens !! – met **doorgewinterde en succesvolle politie-en recherchechefs en recherchespecialisten** – maar ook niet met **bijzonder innovatieve en ondernemende jonge rechercheurs van allerlei slag en soort** - op alle niveaus en op alle plekken binnen het Nationale Politiekorps, en – zo heb ik begrepen – ook niet met **ervaren officieren van justitie en met**

cruciale ambtenaren in de besturen van grote gemeenten en hun plaatselijke en regionale samenwerkingsverbanden etc.;

. Dat men volgens mijn zegslieden ook **niet naar het buitenland/ de omringende landen** is gegaan – toch om allerlei redenen heel belangrijk gelet op het soort grensoverschrijdende zware misdaad waarmee we te kampen hebben – om te onderzoeken hoe men zich daar prepareert en/of reageert op zulke – al dan niet nieuwe(re) - vormen van zware georganiseerde misdaad; wat **hoogst onverstandig** is: hoe meer de eigen diensten naar het beeld en gelijkenis van die in het buitenland worden georganiseerd, hoe vlotter en doeltreffender kan worden samengewerkt, zeker in gevallen waar het aankomt op vertrouwen en snelheid;

. En dat er ook **geen gekwalificeerde commissie** is/zou/zal worden samengesteld om het plan (op zulk een belangrijk maar ook zeer gevoelig terrein als dat van de bestrijding van zware (georganiseerde) misdaad) van de kwartiermakers te beoordelen alvorens er een begin zou kunnen worden gemaakt met de uitvoering ervan.

- Kennelijk hebben de bedenkers van het MIT nooit gehoord van de fameuze slagzin van de Duitse filosoof/socioloog Niklas Luhmann: **Legitimation durch Verfahren.**
- Maar het moge duidelijk (en begrijpelijk) zijn dat hun **manier** van werken veel **ergernis** heeft verwekt in het Nationale Politiekorps (en elders!): **ten opzichte van de kwartiermakers** zelf, maar zeker ook **ten opzichte van het project** dat ze hebben ontwikkeld; ze oogsten met andere woorden wat ze zelf hebben gezaaid.
- En ik zeg er maar meteen bij: **dit gaat de komende jaren echt niet meer goed komen!;** het **paradepaard van de minister** is met andere woorden al **kreupel** voordat het heeft kunnen lopen; ik heb hoge ambtenaren op zijn departement lang geleden **gewaarschuwd voor**

dit gevolg, maar zonder resultaat, zoals men ondertussen in de kranten en op de zgn. social media uitvoerig heeft kunnen lezen.

7. Toen steeds duidelijker werd wat er om de verkeerde/slechte redenen en op dubieuze grondslag **dreigde** te gebeuren, heb ik wel aan de bel getrokken maar nog niet zo hard:

. Publiekelijk gezegd/geschreven dat de oprichting van dat MIT niet verstandig was en dat moest worden nagedacht over een beter alternatief; in november 2019, in een column in **Strafblad** (waarin ik uitwerkte wat ik mijn goede bekende op 19 september 2019 schreef: **alle signalen stonden op rood**) en op een bijeenkomst van het LOBA (verzamelde havenautoriteiten);⁵

. **Wat was/is mijn plan?** : er moet echt wel iets gebeuren – hier ben ik het met de minister en (vele) anderen natuurlijk eens - want Nederland wordt door allerlei oorzaken geconfronteerd met groot probleem van zware georganiseerde misdaad, in een aantal opzichten groter dan in de tijd van Van Traa (1995-1996), zoals ik in een recent artikel in *Delikt en Delinkwent* heb gedemonstreerd en in het *Parool* – mede naar aanleiding van mijn recente publikaties over de expansie van de Italiaanse maffia naar Duitsland en Nederland - voor een stuk heb samengevat met de term **maffianisering**;

. Maar:

. *Zoek de oplossing voor dat probleem niet in een aparte parallelle structuur/organisatie met alle problemen vandien in termen van tweespalt en concurrentie om taken, mensen, middelen en bevoegdheden;*

. *Vorm echter bij de meest betrokken diensten van het Nationale Politiekorps een force de frappe/een gemeenschappelijke eenheid:*

⁵ C. Fijnaut (2019), Naar aanleiding van de moord op advocaat D. Wiersum; de seinen staan al jaren op rood, *Strafblad*, nr. 5, 14-16.

. Die op het niveau van de Landelijke Eenheid bestaat uit een harde (coördinerende, faciliterende en aansturende) kern van medewerkers van het Nationale Politiekorps, het Openbaar Ministerie, de Belastingdienst en de Koninklijke Marechaussee,

. Die op het niveau van de grote steden/de regio's is samengesteld uit soortgelijke kernen die aan de ene kant een rol moeten spelen in de opsporing maar aan de andere kant – met het oog op de bestuurlijke, fiscale en sociale aanpak - zijn verbonden met de gemeentebesturen, hun regionale samenwerkingsverbanden (RIEC's en Task Forces) en de veiligheidshuizen.

. Zodoende ben ik in contact gekomen met **journalisten** van gezaghebbende kranten en heb die – voorzover nodig - bijgepraat over een en ander, en zeker ook verteld dat er naar mijn mening een **geweldige splijtzwam** in de maak was;

. De **overweldigende positieve reacties** op mijn **interviews** in kringen van de Nationale Politiekorps en het Openbaar Ministerie tonen aan dat de oprichting van dat MIT inderdaad als een gemene splijtzwam werkt en heeft gewerkt;

. En in het Haagse ben ik **achter de schermen** de discussie aangegaan met hoge ambtenaren over de zin en vooral **het grote gevaar van het MIT voor een daadkrachtige en eendrachtige bestrijding van de zware (georganiseerde) misdaad** in dit land, en gezegd dat ze het hele initiatief moesten laten beoordelen door een **competente commissie** voordat het zou worden doorgezet.

8. Omdat mijn pogingen om dat gevaar te keren, geen effect sorteerden heb ik vervolgens – in het **najaar van 2020** - de uitnodiging om een **bijdrage** te leveren aan het jubileumnummer van het tijdschrift **Delikt en Delinkwent** aangegrepen om alvast **het embryo** te ontwikkelen van een boek dat ik volgende jaar zal schrijven, met als werktitel: **25**

jaar na Van Traa; hierin zullen de onderhavige treurige ontwikkelingen verder in de verf worden gezet.⁶

- In dit artikel, dat deze maand verschijnt, en waarnaar ik hiervoor al verwees, bespreek ik:

. Enerzijds de ontwikkeling van de zware (georganiseerde) misdaad in dit land sinds “Van Traa” (wiens rechterhand ik was voor het onderzoek naar de georganiseerde misdaad), dus sinds 1995-1996;

. En concludeer ik dat het probleem sindsdien groter, digitaler, georganiseerder, gewelddadiger, corruptiever, “maatschappelijker”, winstgevender en grensoverschrijdender is geworden;

. Anderzijds het plan om dat MIT te formeren (en lever ik een deel van de kritiek op dit plan die ook in deze leidraad wordt verwoord).

- Dit artikel vormt met andere woorden een stuk van de grondslag van de interviews die ik na 6 juli heb gegeven.

9. En als er dan op **6 juli** een **moordaanslag** wordt gepleegd op de heer **P.R. de Vries** en ik opnieuw allerlei grote woorden over aanslagen op de rechtstaat hoorde, heb ik **de noodklok** geluid door kort achter elkaar – in *NRC Handelsblad*, *NU.nl* (bijna 700.000 kliks!), *Het Parool*, *NOS-Radio 1*, *VRT-Terzake* e.a. - interviews te geven over de situatie en onder meer te stellen a. dat de oprichting van het MIT – door de tweespalt die het creëert - een **strategische blunder is**, en b. dat men het **vrij acute probleem** van de zware georganiseerde misdaad **anders** moet aanpakken.

⁶ C. Fijnaut (2021), Een criminologisch vergezicht op de zware misdaad in Nederland, *Delikt en Delinkwent*, nr. 7.

10. Alvorens de **andere redenen te geven waarom ik mij heb gekeerd dat plan van de minister**, is het van belang om te onderstrepen dat een fundamentele oplossing van het MIT-probleem niet gemakkelijk is omdat zij onherroepelijk raakt aan (de geschiedenis van) de algemene structuur van het politiebestedel en aan de organisatie van de Nationale Politiekorps:

- Ten eerste:

. De **onderhavige problemen** met de landelijke organisatie van de recherche/opsporing inzake zware georganiseerde misdaad zijn een **ver uitvloeisel van een aantal in mijn ogen (ook toen al) kortzichtige beslissingen** die in de jaren tachtig/negentig van de vorige eeuw zijn getroffen; hierbij moet:

. Enerzijds worden gedacht aan de **verbrokkeling van het (rijks)politie/-opsporingsapparaat** in reguliere politie, Koninklijke Marechaussee en bijzondere opsporingsdiensten;⁷

. Anderzijds aan de **ontmanteling van de Justitiële Diensten en de Afdelingen Bijzondere Wetten** in de (grotere) korpsen van gemeentepolitie/ bij het Korps Rijkspolitie.

- Ten tweede:

. Het bijvoeglijke naamwoord “domste” suggereert dat er óók in het meer recente verleden – en speciaal bij de vorming van het Nationale Politiekorps - **dingen** zijn gebeurd die niet erg verstandig waren en in het kader van de onderhavige discussie – ook waar het gaat om de aanpak/oplossing van de huidige problemen - niet uit het oog mogen worden verloren; ik wil er hier drie noemen:

⁷ Niet voor niets heb ik bijvoorbeeld in 1993, bij de regionalisering van de reguliere politie, en later in 2011, bij de vorming van het Nationale Politiekorps, gepleit voor integratie van de Kmar in de reguliere politie. Zie onder meer C. Fijnaut (1994), De Koninklijke Marechaussee oftewel de onvoltooide reorganisatie van het politiebestedel, *Delikt en Delinkwent*, nr. 10, 998-1006.

. De **organisatorische, en functioneel zeer verlamrende, splitsing - vooral op basis van de dubieuze *intelligence-led policing* doctrine - tussen technische recherche, informatieve recherche en tactische recherche in de Landelijke Eenheid** (en de inrichting van een zogenaamd volgordeijk lineair opsporingsproces: van informatie/intelligence naar opsporing....) met als gevolg dat het vliegwiel/de informatiecirkel (het circulaire proces) in de opsporing van zware georganiseerde misdaad/terrorisme is geruïneerd: informatie/intelligence opwerken tot het niveau van verdenking/verdachte, vervolgens onmiddellijk strafrechtelijk ingrijpen omdat er eigenlijk geen betere methode is om informatie te vergaren, met deze nieuwe informatie de verwerving van informatie/intelligence versterken/verbeteren tot het niveau van verdenking/verdachte etc. etc. etc.);

. Het **niet-herstel van de gemeente als hoeksteen van het reguliere politiebestedel** en in samenhang hiermee de verdere teloorgang van de intrinsieke band (o.a. via de Afdelingen Bijzondere Wetten) tussen het Nationale Politiekorps en het gemeentelijk bestuur, met als gevolg dat dit bestuur, waar het gaat om de toepassing van allerlei maatregelen die van groot belang zijn bij de bestuurlijke bestrijding van georganiseerde misdaad (zoals de Wet BIBOB en de Wet Damocles), op zijn niveau niet altijd en niet voldoende kan rekenen op een reguliere politie die verstand heeft van het algemene bestuursrecht resp. relevante bijzondere wetten;⁸

. Door een te sterke positie te geven aan de regionale eenheden en de regioburgemeesters (en de Landelijke Eenheid op dezelfde voet te plaatsen als de regionale eenheden) is het **Nationale Politiekorps op het middenrif gebroken** en is het - zeker in het geval van een strategisch en operationeel zwakke korpsleiding - zeer moeilijk, haast onmogelijk zelfs, om ernstige misdaadproblemen vaardig, programmatisch en doeltreffend te bestrijden; het meest zichtbare, aansprekende en ook wel meest schandelijke, voorbeeld hiervan is de

⁸ C. Fijnaut (2021), Afdelingen Bijzondere Wetten bij het Nationale Politiekorps? Ja: broodnodig, Tijdschrift voor Bijzonder Strafrecht e& Handhaving, nr. 1,

zwabberende aanpak van de plofkrakers die al jaren, tot ver in Duitsland, veel vrij spel hebben gekregen.

III. Het domste plan in de geschiedenis van de Nederlandse politie: waarom?

11. De omschrijving van “domste plan” in relatie tot het MIT komt niet uit de lucht vallen:

- Zij stoelt op:

. Op mijn kennis van de **(vroegere en tegenwoordige) ontwikkeling het Nederlandse politiewezen**, in het bijzonder op het vlak van de opsporing/recherche, en ruimer van het **politiewezen/opsporingsapparaat in de omringende/aangrenzend landen** en in de Verenigde Staten;⁹

. Op mijn kennis van de **verschijningsvormen van de zware (georganiseerde) misdaad en terrorisme** in Nederland, de buurlanden en de Europese Unie;¹⁰

. Op mijn kennis van de **evolutie van de politieke en justitiële samenwerking**, gekoppeld aan de ontwikkeling van de zware misdaad en de criminele politiek, in de **Europese Unie** en in het bijzonder in de **Euregio Maas-Rijn** en, ruimer, in het Nederlands-Belgische-Duitse grensgebied;¹¹

⁹ C. Fijnaut (2007), *De Nederlandse politie; een staatsinstelling in de maalstroom van de geschiedenis*, Amsterdam, Boom; C. Fijnaut (2012), *Het nationale politiekorps; achtergronden, controverses, toekomstplannen*, Amsterdam, Bert Bakker, en C. Fijnaut en R. Roks (2020), *De recherche en de zware misdaad in Rotterdam, 1966-1996*, Amsterdam, Boom.

¹⁰ Zie onder meer: C. Fijnaut en L. Paoli (red.) (2004), *Organized crime in Europe; concepts, patterns and control policies in the European Union and beyond*, Dordrecht, Springer; C. Fijnaut (2016), *The containment of organized crime and terrorism; thirty-five years of research on police, judicial and administrative cooperation*, Leiden, Brill, en C. Fijnaut (2020), *De samenhang tussen georganiseerde misdaad en terrorisme, en de aanslagen in Parijs en Brussel in 2015-2016*, Antwerpen, Intersentia.

¹¹ Zie onder meer C. Fijnaut (2018), *Een vreedzame revolutie; de ontwikkeling van de politieke en justitiële samenwerking in de Europese Unie*, Antwerpen, Intersentia.

- . En vanzelfsprekend ook op mijn ervaringen in een **aantal onderzoekscommissies** - onder meer de commissie-Van Traa (inclusief het post-Fort-onderzoek), de commissie-Vande Lanotte (bestrijding mensen/vrouwenhandel), de commissie - Van Parys (onderzoek van het onderzoek naar de "bende van Nijvel"), - en een **groot aantal onderzoek- en beleidsprojecten**, onder meer de aanpak van de grensoverschrijdende (drugs)misdaad in het zojuist genoemde grensgebied en het al eerder aangehaalde Emergo-project in Amsterdam.
- Ik heb mijn **antwoord op deze vraag in drie delen** geknipt:
 - . De warrige en niet inzichtelijke opzet van het MIT;
 - . De totaal onverantwoorde miskenning van het strafrechtelijk optreden;
 - . Een misplaatst initiatief in binnenlands en buitenlands perspectief.
- **Alvorens langs deze drie lijnen mijn antwoord te formuleren wil ik hier voor alle duidelijkheid - en dus ook om misverstanden te voorkomen - stellen dat mijn kritiek natuurlijk niet slaat op het streven om meer en betere samenwerking tussen de meest relevante diensten te organiseren (dit is immers waar ik van oudsher zelf ook voor heb gepleit), maar op het feit dat men dit tracht te bewerkstelligen door een nieuwe en afzonderlijke dienst onder eigen directie op te richten, met alle voorspelbare gevolgen vandien.**

III.1. De warrige en niet inzichtelijke opzet van het MIT

12. Voordat ik in dit kader verder uitleg waarom ik de oprichting van het MIT echt geen goed plan vind, moet wel helder zijn **waar we het over hebben**; dit **lijkt vanzelfsprekend** maar is het niet: **wat is het plan eigenlijk??**; en het is belangrijk om deze vraag te beantwoorden want het MIT is nogal een **moving target**.

- Ik kan dit hier demonstreren door haar omschrijving in de motie Heerma/Dijkhoff uit september 2019 te vergelijken met de omschrijving in de brief van 11 mei 2021:
- In de motie **Heerma/Dijkhoff** is vrij duidelijk wat het team moet doen (:criminele netwerken oprollen en zware jongens grote sommen geld ontnemen) maar niet hoe het dit moet doen (: binnen het team informatie delen zodat er doorzettingsmacht ontstaat, maar wat is dit dan?);
- Dit voorstel riep direct al grote vragen bij mij op, zoals hiervoor werd gedemonstreerd, maar – **in vergelijking met dat voor het MIT** – is het **al bij al een vrij helder, zij het ook onuitgewerkt, plan**.

13. In de **belangrijke ministeriële brief van 11 mei 2021** over de inrichting en doorontwikkeling van het MIT wordt van alles gezegd en beweerd zodat het **niet eenvoudig is om die ordentelijk** te bespreken: het is een – vriendelijk gezegd – nogal warrige brief.

. Er wordt gesteld dat de **aanpak van ondermijning al lang niet meer een strafrechtelijke aangelegenheid** is: dit is zo, **en dit is al jaren zo**: sinds de jaren negentig, althans in termen van beleid en tot op zekere hoogte ook in termen van praktijk hoewel die, ook op het belangrijke plaatsen in het land, erg weerbarstig is;

. Maar is **deze (vast)stelling** – dat het al lang niet meer een strafrechtelijke aangelegenheid is (omdat, voeg ik zelf toe, al jaren een integrale aanpak wordt gepredikt) – dan **een reden om een**

MIT op te richten?; dit heeft als zodanig dan toch niets toe te voegen aan die niet-strafrechtelijke/integrale aanpak?; of wel soms, maar ontgaat mij dit?; maar wat dan precies?;

. Zie in dit verband de Afdelingen Openbare Orde en Veiligheid in de grote steden en de Regionale informatie en Expertise Centra en de Task Forces; ik zie in elk geval niet hoe het MIT – ver van de lokale en regionale vuurlinies en los van de zojuist genoemde afdelingen/instanties (waarmee volgens de stukken geen rechtstreekse band wordt opgebouwd/onderhouden) – op **lokaal, regionaal en/of nationaal niveau een “vliegwielfunctie voor innovatie en samenwerking”** kan/zal zijn.

14. Dan wordt gezegd dat het team ook **een aanvulling vormt/moet vormen op de bestaande aanpak van de internationaal georganiseerde criminaliteit**, en dat er in deze context behoefte is aan een **integrale aanpak op landelijk en internationaal niveau**; het MIT moet blijkbaar ook in deze context een “vliegwielfunctie voor innovatie en samenwerking” realiseren; dit is een hele mondvol:

. Beseffen de stellers van dit stuk wel dat **internationale georganiseerde misdaad altijd op velerlei manieren lokaal** is verankerd en dat het **zwaartepunt in de bestrijding** dus ook op dit niveau ligt/moet liggen (zie hiervoor) als men – zoals in de brief staat – wil bewerkstelligen dat **Nederland minder aantrekkelijk** wordt voor georganiseerde misdaad; **vergeet in dit verband trouwens niet, dat de wereld buiten Nederland waar je niets over hebt te zeggen**, heel erg groot is (!), en dat het mede hierom al een enorme prestatie is als men in eigen land de zaak op orde kan houden/brengen;

. Gegeven die **zeer grote buitenwereld** (en de impact die de misdaad die -geheel of ten dele - daar wordt georganiseerd, heeft/kan hebben op de situatie in eigen land) is het dus vooral belangrijk om te investeren in een **sterk internationaal**

informatie-/verbindingencentrum, om in **alle mogelijke grensoverschrijdende structuren vrijgevig en intensief** samen te werken, en om een **groot netwerk van uitmuntende verbindingssambtenaren** op te bouwen in die landen/regio's van de wereld die op de een of andere manier een belangrijke rol spelen in de manifestaties van georganiseerde misdaad in eigen land; hier staat echter **niets over in de stukken**;

. Vergeet verder niet: in de mate dat georganiseerde misdaad internationaal is, valt of staat haar grensoverschrijdende bestrijding met de **bereidheid van andere landen** om met samen te werken; en dus is het de vraag: hoe kan die bereidheid worden vergroot? Wat vraagt dit van de Nederlandse overheid en in het bijzonder het Nationale Politiekorps?; dit is evenmin een issue in het plan;

. Maar **welke (andere dan de strafrechtelijke) aanpak op nationaal en internationaal niveau wordt hier nu eigenlijk bedoeld**: de bestuursrechtelijke aanpak? de fiscale aanpak? geen idee; dit is volstrekt niet helder en het wordt ook niet met voorbeelden uitgelegd; wat toch wel heel eigenaardig is voor een plan als dit.

15. Hier komt bij dat in de tussentijd **de doelstelling kennelijk is aangepast**: het gaat niet meer (alleen) om **het oprollen van criminele netwerken en het plukken van zware jongens** – maar ik neem aan dat dit conform de motie Heerma/Dijkhoff wel **de harde kern** blijft (anders treedt de minister helemaal buiten het kader waar de Tweede Kamer mee heeft ingestemd!!) - maar om het **blootleggen en duurzaam verstoren van criminele structuren, bedrijfsprocessen en verdienmodellen die verweven zijn met of misbruik maken van legale structuren en de legale economie**:

. Deze doelstelling wijkt niet alleen **ver af van die van de motie Heerma/Dijkhoff** maar is in haar alomvattendheid ook **behoorlijk**

overspannen: georganiseerde misdaad is immers altijd in min of meerdere mate en op tal van manieren ingebed in/verweven met economie en samenleving van een land: **hoe gaan we deze ambitie op nationale schaal dan realiseren?** alle criminele structuren eruit pitten en alle betrokken legale structuren hervormen? vanuit/door toedoen van het MIT?; hoeveel jaren en decennia zijn hier voor nodig?;

. En op welke manier gaat het MIT dan die criminele structuren etc. dan blootleggen en duurzaam verstoren? door een **datawarehouse op te bouwen en door data - gedreven** bedreigingen in kaart te brengen en die te (laten) verstoren door middel van **effectieve eigen operationele interventies** en effectieve **operationele interventies door derden** blijkbaar;

. **Grote vragen** hierbij zijn: **waar komen de benodigde gegevens** vandaan om die gegevensbank te vullen? door welke diensten en met **welke methoden/bevoegdheden** worden die verzameld? willen/kunnen alle relevante overheden en diensten de beoogde gegevens wel leveren en/of laten gebruiken? lijkt me niet voor de hand te liggen; en om **welke/wat voor (operationele) interventies** gaat het hier nu eigenlijk en zijn andere overheden en diensten bereid die uit te voeren?; het **antwoord** is volstrekt niet duidelijk, integendeel, is **volkomen duister**;

. Mijn eerste indruk is dat het gaat om een soort van **parasitaire en solitaire, en alleen al hierom onmachtige, landelijke informatieorganisatie**; kennelijk ziet men dit gevaar ook en stelt men dat het MIT pas zijn volle potentie kan bereiken zodra het een **zelfstandige entiteit** is geworden die op basis van een **wettelijke regeling** met eigen bevoegdheden op het gebied van **informatieverwerving en - verwerking ten over staan van alle mogelijke overheden**, proactief hoogwaardige systeemgerichte analyses en informatiebeelden kan maken van **criminele**

systemen die het vertrekpunt vormen van doelgericht handelen van de overheid;

. De vraag of het **wenselijk en doenbaar** is om zo'n gegevensbank en zo'n organisatie te bouwen, wordt echter **niet gesteld, laat staan beantwoord**; en evenmin de toch zeker zo belangrijke vraag of een dergelijke "eigenmachtige" en "alwetende" organisatie niet zoveel **tegenkanting/verzet** oproept bij de betrokken overheden en diensten, dat er helemaal niets terecht komt van dit informatieve luchtkasteel;

. op grond van de ervaringen die werden opgedaan met dergelijke ICT-scan-projecten in het kader van **Emergo in Amsterdam in 2007-2011 kan in elk geval worden gesteld** dat dergelijke projecten om diverse (juridische, institutionele, organisatorische en technische redenen) **bepaald niet eenvoudig** is en snel oogverblindende resultaten zullen afwerpen:¹²

. Het is **heel moeilijk** om alle beschikbare gegevens te verwerven, te saneren, te harmoniseren, te integreren, *up to date* te houden en te exploiteren;

. En het is **ook niet zo** dat via zulke analyses/beelden de criminele systemen automatisch komen **bloot te liggen**, voor het pakken zijn, en kunnen worden uitgeschakeld;

. Gewoonlijk zal/moet er dan **casusgericht moeizaam en tijdrovend nader strafrechtelijk, bestuurlijk en/of fiscaal onderzoek** gebeuren om genoegzaam te weten wat er werkelijk aan de hand is en om effectief te kunnen ingrijpen;

. En het is niet zo dat zijn de betrokken overheden/diensten – temidden van alle andere prioriteiten die spelen – zomaar **bereid zijn/de mogelijkheden en middelen die ze hebben, vrij te geven** om op grotere schaal dergelijk onderzoek te doen;

¹² Projectgroep Emergo (2011), 226-241.

. Ik zeg (op grond van mijn ervaringen in Emergo) niet dat het onder een aantal juridische, technische en organisatorische en operationele voorwaarden niet kan: structurele risicoanalyses maken van onderdelen van de samenleving/ de economie; en ik neem aan dat het op bepaalde territoriale en functionele terreinen wellicht moet/wenselijk is; maar het is – en zeker wanneer de politieke, justitiële en bestuurlijke autoriteiten er niets/niet veel in zien – bepaald **geen Haarlemmerolie of het Ei van Columbus** tegen de zware georganiseerde misdaad in dit land;

16. Verder blijkt dat er nu al wordt gewerkt met **zes zogenaamde multidisciplinaire teams**, gevuld met professionals uit de deelnemende organisaties die werken op basis van hun wettelijke taken en bevoegdheden; deze teams zitten in zes operationele trajecten: twee gericht op de aanpak financiële facilitators, twee gericht op logistieke facilitators in de smokkel van drugs in havens, en twee op specifieke intelligence vraagstukken in relatie tot een systematische benadering van georganiseerde criminaliteit (welke deze vraagstukken zijn en welke hun relatie is tot georganiseerde misdaad wordt – eigenaardig genoeg – geheim gehouden):

. **Mijn vragen** zijn: hoe komen die teams aan hun gegevens? en om welke gegevens gaat het dan? wat gaan zij doen met hun analyses? en gesteld dat zij facilitators identificeren: hoe gaan zij die dan aanpakken en wie gaat dit dan daadwerkelijk doen? gaat dit langs fiscale, bestuurlijke en/of strafrechtelijke weg? staan/zitten de betrokken overheden, diensten en bedrijven daarop te wachten?;

. Maar belangrijk is ook: is dit nu zo'n innovatieve aanpak? worden er niet al jaren zulke analyses gemaakt? en was het probleem niet dat er om goede en minder goede redenen niets of te weinig mee gebeurde? terugdenkend aan allerlei rapporten met betrekking tot de opsporing denk ik van wel;

. **Een voorbeeld:** sinds vele jaren wordt – volkomen ten onrechte naar mijn mening¹³ – de **illegale wapenhandel** niet daadkrachtig bestreden; moet een versterkte bestrijding dan nu **aan het MIT worden opgedragen?**; **dit is in mijn ogen faliekant eraan:** deze taak moet bij de Dienst Landelijke Recherche en de Dienst Landelijke Informatieorganisatie blijven: wapens zijn dragers van ballistische en biologische sporen en dus heel belangrijk voor het bewijs in strafzaken; en inzicht in de wapenhandel biedt zicht op de organisatie, de logistiek en de werking van criminele organisaties.

17. Na vorenstaande beschouwingen is het wel goed om – aan de hand van onder meer de brief van de minister aan de Tweede Kamer d.d. 24 april 2020 – nog even **een paar sommen** te maken en ook langs deze weg een realistisch beeld te krijgen van wat er op het spel staat:

- In **personele zin** het volgende:

- . Het MIT moeten tegen het einde van 2023 op volle sterkte zijn: **400 man**;
- . Van deze 400 man moet er **2/3, dus zo'n 270 man**, van de politie komen;
- . Hierbij gaat het niet om zomaar 270 politieambtenaren maar om politieambtenaren met hoofdzakelijk een **VWO-/HBO-achtergrond**;
- . In mijn ogen komt dit neer op een – ook gelet op de strategische functie die het MIT wordt toegedicht – **enorme afroming/aderlating** van (mag men aannemen: vooral de **recherches** van) het **Nationaal Politiekorps**, ook al mogen zij op een gegeven moment misschien worden vervangen.

- In **financiële zin** het volgende:

¹³ H. Ferwerda, J. Wolsink en I. van Leiden (2020), *De lading van wapens; een onderzoek naar de impact van de illegale vuurwapenhandel in Nederland*, Den Haag, Sdu Uitgevers, 39.

. er is voor dit jaar 141 miljoen extra uitgetrokken; hiervan gaan **93 miljoen naar het MIT** en **0 miljoen naar de bestaande (taktische, technische en informatieve) recherches** van het Nationale Politiekorps;

. er wordt vanaf 2022 150 miljoen voor intensivering van de aanpak van de georganiseerde criminaliteit uitgetrokken; dit geld wordt **primair ook structureel** besteed aan het **MIT** (voor hoeveel is niet duidelijk) en **0 miljoen aan de zojuist bedoelde recherches** van het Nationale Politiekorps;

. wie beseft – zie anders hierna – hoe **cruciaal, zeker dezer dagen, maar ook hoe kostbaar doorgedreven strafrechtelijk optreden tegen belangrijke (rijke en gewelddadige) criminele organisaties** is, die moet zich afvragen **of dit een verantwoorde en evenwichtige verdeling van de beschikbare extra-middelen is: naar mijn mening niet.**

- Bij dit alles moet worden bedacht dat het MIT - institutioneel gezien – wordt gepositioneerd als een aparte entiteit binnen de Landelijke Eenheid maar dat op geen enkele manier wordt uitgelegd hoe binnen deze Eenheid de organisatorische/functionele/operationele verhouding tot de ander entiteiten/diensten zal zijn, in het bijzonder tot die (drie) diensten die op allerlei manieren een cruciale rol spelen in de opsporing/recherche in dit land: de Landelijke Recherche, de Landelijke Informatieorganisatie en de Dienst Specialistische Operaties.

18. Na deze sommen toch ook nog even een nabeschuiving: als ik de brieven van 11 mei en vooral die van 6 juli goed lees (dus ook tussen de regels) dan krijg ik het idee – en ik sta hier niet alleen in is mij gebleken in het Haagse praatcircuit – dat de **FIOD** in dit verband – klaarblijkelijk met de (actieve en/of passieve) steun van

de leiding van het Nationale Politiekorps, de minister van Justitie en Veiligheid en de minister van Financiën - een **machtsgreep in de (nationale) opsporing** heeft gepleegd/kunnen plegen:

. Dit leid ik niet alleen af uit **de manier waarop het MIT wordt georganiseerd** en moet gaan functioneren: dit is een werkwijze die bij mijn weten al sinds lang in de Belastingdienst wordt bedreven;

. Maar het blijkt ook klip en klaar uit het feit dat de **ambtenaren die bij het MIT** werkzaam zijn, weliswaar voor **hun opsporingstaak onder het gezag van het Openbaar Ministerie** blijven staan, maar **“voor de toezicht- én de handhavingstaak onder gezag van de minister en staatsecretarissen van Financiën” (zullen) vallen;**

. En dus – neem bijvoorbeeld de ambtenaren van het Nationale Politiekorps - in dit opzicht **niet zullen** vallen onder bijvoorbeeld de leiding van dit korps, het gezag (in zoverre dit er al is!!) van de minister van Justitie en Veiligheid of dat van de burgemeesters;

. Deze feitelijke en formele **machtsgreep** verbaast me overigens niet (helemaal) want ik volg de FIOD al sedert de jaren tachtig en zie haar sindsdien – althans in woorden en videobeelden - meer en meer evolueren/streven naar een positie als die van de **Guardia di Finanza** in Italië;

. De grote vraag is natuurlijk wel: **willen “we” zo’n FIOD?** is die wenselijk en/of nodig om de zware georganiseerde misdaad in dit land daadkrachtig en doeltreffend te bestrijden? **en kan die dienst dat dan?** (zoals al eerder werd aangegeven laten de eigen persberichten van de dienst dit nu niet bepaald op een overtuigende manier zien: die vertellen immers van het verhaal van een FIOD die hoofzakelijk (en gelukkig!) goed is in de aanpak van fiscale/financiële fraude van allerlei slag en soort, m.a.w. er is reden om hier op te passen voor **framing** die echt niet spoort met de werkelijkheid (behalve misschien op het punt van de illegale

sigarettenproductie)? wat denken de Tweede Kamer, de betrokken ministers, het openbaar ministerie, en de burgemeesters van dit een **maneuver** dat **veel en veel verder gaat dan in de motie van Heerma/Dijkhoff** is bedoeld?

19. Besluit:

- Het is mij **volstrekt onduidelijk welke de werkelijke en haalbare doeleinden van het MIT** zijn, hoe en langs welke wegen die daadwerkelijk kunnen/moeten worden gerealiseerd, welke uitkomst en welke impact de geprogageerde methoden/middelen – stel dat ze al op enige schaal kunnen worden ingezet – zullen hebben met betrekking tot de omvang, aard en ontwikkeling van de georganiseerde misdaad in een stad, in een streek, in het land, in de buurlanden;
- De **warrigheid** van dit plan heeft mogelijks veel, zo niet alles, te maken heeft met de **ondermaatse voorbereiding** ervan; mij is in elk geval geen zo ingrijpende reorganisatie van de opsporing/recherche (op landelijk niveau/landelijke schaal) inzake de zware (georganiseerde) misdaad in de Nederlandse politiegeschiedenis bekend die – **zonder een (rapport over een) serieuze analyse en evaluatie van de bestaande toestand en/of een breed en deskundig beraad hieromtrent** – op deze ondeskundige manier werd aangepakt;
- Het kan echter zijn dat de hele aanpak minder chaotisch is dan het lijkt omdat de FIOD de motie Heerma/Dijkhoff heeft aangegrepen/kunnen aangrijpen om een **machtsgreep in het politiebestedel** te plegen; dit verklaart in elk geval waarom de vroegere en de huidige doelstelling van dat team zo ver uit elkaar liggen en waarom de ambtenaren van het MIT onder de hoede van de minister van Financiën worden gebracht.

III.2. De totaal onverantwoorde miskennen van het strafrechtelijk optreden

20. Wie de stukken over het MIT leest krijgt de indruk dat er **opzettelijk wordt gezwegen over het belang van strafrechtelijk optreden** tegen georganiseerde misdaad in de zogenaamde integrale aanpak die wordt voorgestaan;
- Men zou kunnen denken dat dit te maken heeft dat met het streven om **uit het vaarwater van de Dienst Landelijke Recherche en de Inteldiensten van de Landelijke Eenheid** te blijven;
 - Maar dit (alleen) geloof ik niet: hier zit een **overtuiging achter**, in elk geval blijkt een interview met de **directeuren van het MIT** in *NRC Handelsblad* d.d. 22.1.2021: op de vraag wanneer de eerste gangsters door het MIT worden ingerekend, antwoorden zij schaterlachend dat het maar helemaal de vraag of het MIT dit gaat doen: de toegevoegde waarde van het MIT zit in het kijken naar systemen, naar de verdienmodellen.
21. Hierom is het van groot belang om in ronde bewoordingen aan te geven **waarom stelselmatig, grootschalig en ingrijpend strafrechtelijk optreden tegen georganiseerde misdaad** – zonodig met inzet van de drie cruciale methoden: afluisteren, infiltratie en exfiltratie (kroongetuigen) **ook vandaag de dag nog (zie de grote en aanhoudende strafrechtelijke operaties van de Italiaanse en Amerikaanse politie en justitie tegen de maffia) primordiaal is** bij de beheersing/bestrijding van deze misdaad, zeker wanneer zij de omvang en ernst heeft aangenomen als in ons land tegenwoordig het geval is:¹⁴
- **Ten eerste: er is geen beter – doeltreffender en doelmatiger – middel dan strafrechtelijk optreden tegen kopstukken en**

¹⁴ L. Tondo, Italy's largest mafia trial in three decades to begin against 'Ndrangheta, *The Guardian*, 13.1.2021, en M. Yang, Colombo crime family boss among a dozen arrested on racketeering charges, *The Guardian*, 14.9.2021.

leutelfiguren (in de bedrijfsvoering: verbindingen, vervoer, wapens, geld en lokaties) om criminele organisaties/netwerken **te desorganiseren en ze dus zowel in legale economische sectoren als op zwarte markten te ontcrachten**; de grootschalige aanpak van de Italiaanse mafia in Italië en de *cosa nostra* in New York en elders in de Verenigde Staten toont dit onweerlegbaar aan; en wat op dit punt geldt in Italië en in de Verenigde Staten, geldt ook in Nederland: tal van individuele strafzaken hebben dit de voorbije jaren laten zien;¹⁵

- **Ten tweede:** er is geen beter “inkijkmiddel” in de organisatie en werking van legale en illegale economische sectoren dan systematisch en indringend strafrechtelijk optreden; zodoende is dit optreden in diverse opzichten **welhaast een strategische voorwaarde voor doeltreffend/structureel bestuurlijk en fiscaal optreden** tegen deze vorm van zware misdaad, in concrete gevallen, bijvoorbeeld door de inzet van de Wet-BIBOB, maar ook in hele economische sectoren, al dan niet gekoppeld aan bepaalde territoria; het **project Emergo in Amsterdam** is hier trouwens het beste bewijs van;
- **Ten derde:** zware georganiseerde misdaad gaat altijd gepaard met intimidatie/geweld (en corruptie) tegen personen en een van de weinige (directe en/of indirecte) **doeltreffende middelen om dit geweld te kunnen stoppen is doorgedreven strafrechtelijke recherche naar de bron** van die intimidatie/dat geweld:

. Wordt dit middel niet of niet voldoende/goed toegepast, dan worden de **intimidatiestrategieën van “gangsters” beloond** en rest er weinig anders – zoals heden ten dage, is mijn indruk, gebeurt – dan **op steeds grotere schaal toevlucht te nemen tot zeer uitgebreide en langdurige beveiligingsmaatregelen** voor veel/steeds meer personen;

¹⁵ Zie onder meer de literatuur in voetnoot 6 in het artikel in *Delikt en Delinkwent*.

. In die zin kan ik de **wanhopige blik** in de ogen van **de journalist J. van den Heuvel** (die al vier jaar met zijn gezin ondergedoken leeft) in een **recente speciale uitzending van Jinek** over de gevolgen van de moordaanslag op P. R. de Vries, heel goed begrijpen;

. Dit zo **manifeste beeld van zijn wanhoop** is in mijn ogen trouwens **een van de meest pijnlijke momenten** in de recente geschiedenis van de opsporing in Nederland; waarmee ik **niets wil afdoen aan het leed van andere medeburgers** die zijn/worden geconfronteerd met (de gevolgen van) de georganiseerde misdaad in dit land, integendeel;

- **Ten vierde:** kopstukken en sleutelfiguren in georganiseerde misdaad vormen makkelijk **rolmodellen voor jongeren** in de milieus, de buurten etc. waar de betrokken criminele organisaties wortelen; dit wil zeggen dat wie wil pogen om – via **veiligheidshuizen** of anderszins – te verhinderen dat juist ook de meest pientere, ondernemende en/of gewelddadige figuren in hun kring criminele carrières ontwikkelen en kiezen/gekozen worden voor het verleidelijke milieu van de georganiseerde misdaad, die zal zwaar moeten inzetten op strafrechtelijk optreden tegen die rolmodellen; anders is de kans op succes bij voorbaat klein;
- **Ten vijfde:** in de **landen om ons heen** zet men – met recht en reden – nog **vol in op strafrechtelijk optreden** (meer en meer uitgebreid en verrijkt met een lokale bestuurlijke aanpak en bijvoorbeeld jeugdbescherming); **wanneer Nederland dus niet even sterk investeert in strafrechtelijk optreden** tegen georganiseerde misdaad maar, zoals in dit geval, veel van het **(extra) beschikbare geld steekt in een ondoordacht en zodoende ondeugdelijk project** op dit gebied, dan marginaliseert het land zichzelf in de zo belangrijke grensoverschrijdende politieke en justitiële samenwerking, met alle negatieve gevolgen vandien, vooral voor zichzelf.

22. Besluit:

- Het **was verkeerd** om na de moord op (de broer van de kroongetuige en) de advocaat Wiersum de **extra financiële middelen** voor het zo nodig sterkere optreden tegen de georganiseerde misdaad **voor een heel groot deel** toe te vertrouwen aan een **onbekookt project als het MIT**;
- En dit **ten koste van de broodnodige en langdurige diepte-investering in de opsporing/recherche** bij de Landelijke Eenheid, bij de recherches in de regio's en in de districten, en er zo voor te zorgen dat zij in onderlinge samenhang en op korte termijn een **sterker, (ook bestuurlijk en fiscaal) breder, doeltreffender en doelmatiger offensief** in kunnen zetten tegen die criminele organisaties/netwerken die er – door hun vermogen, door hun geweld, door hun corruptie etc. - in ons land werkelijk toe doen (ongeacht (hun verbindingen met) hun land van herkomst);
- De **bedenkers van de versterking van de aanpak van de georganiseerde misdaad** hebben **helemaal gemist dat ingrijpend en omvangrijk strafrechtelijk optreden** tegen de voornaamste criminele organisaties **de eerste lijn, de speerpunt, van een doeltreffende strategie** tegen deze misdaad is/moet zijn.

III.3. Een misplaatst initiatief in binnenlands en buitenlands perspectief

23. Maar we zijn er nog niet: er zijn **nog andere steekhoudende argumenten** om te stellen dat de oprichting van het MIT (en het beleid dat er nauw mee samenhangt), bepaald geen verstandig plan was/is:
- In eerdere stukken heb ik geschreven dat – **gegeven de samenhang** tussen de belangrijke vormen van zware misdaad en de bijbehorende criminele netwerken in een klein land als

Nederland en ook de intrinsieke samenhang tussen strafrechtelijk optreden en bestuurlijke/fiscale maatregelen – een doeltreffende en doelmatige bestrijding van georganiseerde misdaad vraagt om **eenheid van grondgebied, eenheid van beleid, eenheid van organisatie, en eenheid van informatie en actie, met het oog op de grote gevoeligheid en dito afbreukrisico's, maar zeker ook gelet op de complexiteit, de snelheid en de flexibiliteit van omvangrijke en/of indringende strafrechtelijke onderzoeken in de sfeer van de georganiseerde misdaad;**

- Dit wil zeggen dat de **toedeling van deze taak aan twee verschillende zelfstandige organisaties**, die elkaar bij herhaling over en weer nodig hebben voor hun doeltreffendheid op de langere termijn, maar die onwillekeurig vanuit een **verschillend perspectief**, met het oog op **verschillende doeleinden**, met gebruikmaking van **uiteenlopende methoden en bevoegdheden** etc. zullen/moeten werken, **haaks staat op de complexiteit** van problemen van zware misdaad, en op de **eenheid die hun aanpak in vele opzichten** vraagt;

. Een dergelijke splitsing leidt onherroepelijk niet alleen tot **onderlinge strijd, conflict en wantrouwen** bij de keuze van subjecten/objecten, bij de (toekenning en toepassing) van bevoegdheden, bij de vergaring en het gebruik van informatie en informanten;

. Maar ook tot akelige competitie **om de betere (meer geschoolde en meer ervaren) rechercheurs**, informatici en analisten in de eigen rangen en om de **beste, meest geschikte, werkingsmiddelen;**

. En volgens mijn zegslieden is – wellicht onder druk van de bezuinigingen - het **proces van kannibalisering overigens al aan de gang**: rechercheurs die naar het MIT gaan mogen voorlopig niet worden vervangen;

. Bovendien is een **dergelijke desorganisatie van de opsporing een ramp voor de grensoverschrijdende politie- en justitiesamenwerking**, want onwillekeurig ontstaat er een gevecht om (geprivilegieerde) contacten bij de buitenlandse diensten en, omgekeerd, worden buitenlandse politie- en justitiediensten meegezogen in binnenlandse conflicten met elkaar concurrerende/tussen elkaar bestrijdende diensten.

- Alleen al om vorenstaande redenen is het **niet te begrijpen** dat de minister van Justitie en Veiligheid een MIT heeft opgericht dat **organisatorisch los staat** van de verschillende rechediensten van het Nationale Politiekorps maar – zeker **als wordt vastgehouden** (en dat mag/moet men verwachten want zij vormt de democratische grondslag van die entiteit) aan de primaire taakstelling in de motie Heerma/Dijkhoff van 19 september 2019 – dat er **functioneel wel mee overlapt**, dit **onherroepelijk gaat leiden tot regelrechte conflicten tussen het MIT en (de bestaande recherches van) het Nationale Politiekorps**.

24. In de jaren negentig heb ik van dichtbij de **rampzalige toestanden** meegemaakt waar de desorganisatie van de opsporing toe leidt:

. In België waar zich een vrij afschuwelijke politieoorlog tussen de rijkswacht en de gerechtelijke politie ontwikkelde;

. Maar niet alleen in België: **ook in Nederland** in het kader van de **IRT-affaire (in ruime zin)**: zware conflicten tussen de reguliere **recherches onderling** maar ook tussen **deze recherches en de douanerecherche** en, niet te vergeten **tussen verschillende eenheden van het openbaar ministerie**:

. Een van de conclusies van het **post-Fort – onderzoek** (1999-2001) die door de toenmalige minister van Justitie Korthals in 2003 in een uitgebreide brief aan de Tweede Kamer dubbel en dik werd

onderschreven, was: **complexe en dus kwetsbare en gevoelige onderzoeken** moeten niet separaat worden georganiseerd en uitgevoerd etc. maar moeten worden ondergebracht en uitgevoerd binnen de staande organisatie;¹⁶

. Wie denkt dat het toen om heel andere kwesties ging dan nu aan de orde zijn (met andere woorden: dat de IRT-affaire **een zaak uit de oude doos** is) en hierom denkt dat hij het desorganisatie-probleem naast zich neer kan leggen, wil ik echter graag verwijzen naar het laatste onderdeel van de zogenaamde **Toekomstagenda ondermijning** uit 2017 die de grondslag vormt van het huidige beleid ten aanzien van zware georganiseerde misdaad;

. Hier wordt een **lijst van oorzaken** genoemd voor het feit dat het in de praktijk vaak **schort aan uitvoeringskracht bij het samenwerken als één overheid**, onder andere: **conflicterende prioriteiten en geen gezamenlijke doelstellingen, onvoldoende aansluiting tussen lokaal/regionaal aangestuurde organisaties en meer landelijk gestuurde diensten; onvoldoende kwantiteit en kwaliteit van de recherche** etc.;

. Ook in het **licht van deze recente analyse** is het dus **volstrekt onbegrijpelijk** dat naast de reguliere recherches in het Nationale Politiekorps een zelfstandig MIT wordt georganiseerd: dat is vragen om grote moeilijkheden, zoals de voorbije weken trouwens overduidelijk is gebleken in de vele reacties op mijn interviews.

25. Tot slot wil ik nog twee binnenlandse vergelijkingen en drie buitenlandse vergelijkingen maken omdat ik geregeld hoor zeggen dat die worden ingeroepen om de oprichting en inrichting van het MIT te rechtvaardigen of te vergoelijken.

26. Wat de **binnenlandse vergelijkingen** betreft:

¹⁶ H. van de Bunt, C. Fijnaut en H. Nelen (2001), *Post-Fort; evaluatie van het strafrechtelijk onderzoek (1996-1999)*, Den Haag, Sdu Uitgevers.

- De eerste is de vergelijking met de (lokale) **HARC-teams** in de Rotterdamse haven en elders; hierbij wil ik opmerken:
 - . Het gaat hier om kleine eenheden – samengesteld uit medewerkers van het Nationale Politiekorps en de Belastingdienst
 - die blijkens mijn eerder genoemde onderzoek naar de evolutie van de recherche in Rotterdam **in de jaren negentig vrij geruisloos in de havens werden opgericht omdat meer informatieve samenwerking tussen politie en douane steeds vanzelfsprekender en noodzakelijker** werd om nog enige greep op het illegale goederenverkeer te kunnen houden;¹⁷
 - . Blijkens de jaarverslagen en allerlei rapporten **werken deze plaatselijke teams op allerlei tips/inlichtingen** omtrent bepaalde transporten en nemen dan in beslag wat ze vinden; **zij doen geen opsporingsonderzoeken** naar de illegale handel in of rond de havens resp. naar de criminele netwerken die hierbij zijn betrokken;
 - . Vorenstaande vergelijking maakt duidelijk dat het bij deze teams in allerlei opzichten dus om volstrekt iets anders gaat dan bij het MIT en dat deze teams onmogelijk kunnen worden ingeroepen om de opbouw van dit team te rechtvaardigen.
- De tweede is de vergelijking met de **oprichting en inrichting van de Dienst Speciale Interventies**; hierbij wil ik opmerken:
 - . Deze dienst werd – met het doel om opgewassen te zijn tegen het “nieuwe” terrorisme en diverse vormen van “nieuw” crimineel geweld - opgericht op basis van een (rapport over) grondig onderzoek van de situatie in eigen land en van de ontwikkelingen in de aangrenzende landen;

¹⁷ C. Fijnaut en R. Rokx (2020), 323-328.

. Om allerlei redenen werd een grote inspanning geleverd om niet parallel aan de bestaande configuratie van eenheden een nieuw stelsel van eenheden te vormen maar om op basis van wat bestond een dienst te vormen die ten opzichte van het doel veel geschikter en sterker was/is dan de (toen) bestaande configuratie;

. Dit verklaart waarom – in het algemeen gesproken – deze dienst door alle partijen werd/wordt aanvaard en sinds haar oprichting niet in de kern ter discussie wordt gesteld; wat niet wegneemt dat er van tijd tot tijd de bekende discussies oplaaien over geld, over uitmonstering e.d.

. En wanneer er na de aanslagen in Parijs en Brussel in 2015-2016 reden is om de speciale eenheden ten dele op een andere voet te organiseren, dan wordt er **niet parallel aan de Dienst Speciale Interventies een nieuwe eenheid** opgericht om gewelddadige terroristische en criminele gevaren beter te kunnen keren, maar worden **de interne organisatie en werking van deze dienst zo aangepast** dat hij die – in nauwe samenwerking met lokale eenheden en andere eenheden/onderdelen van de Landelijke Eenheid - ook aankan;

. Met andere woorden: de **oprichting en de inrichting van het MIT is het volstrekte tegendeel** van wat bij de oprichting en (her)inrichting van de Dienst Speciale Interventies is gebeurd en gebeurt; **de oprichting en inrichting van deze dienst kan dus niet worden ingeroepen om die van het MIT te rechtvaardigen en te verantwoorden.**

27. Wat de **buitenlandse vergelijkingen** betreft:

- De **Federale Gerechtelijke Politie** in België:

. Na de verschrikkingen op politiegebied van de jaren tachtig en negentig hoedt men zich in dit land wel om naast de bovengenoemde dienst een afzonderlijke, parallelle, dienst op te richten om de zware georganiseerde misdaad en het terrorisme beter te kunnen bestrijden;

. De vele functionele, operationele en technische veranderingen die zich in de opsporing opdringen worden – op basis van een doordachte, breed besproken en veelzijdige versterkingsstrategie – gericht doorgevoerd (door middel van interne reorganisaties en een uitgekiend mensen- en middelen-beleid);

. Verder werken de regionale (gedeconcentreerde) gerechtelijke diensten steeds meer en steeds beter samen met de lokale politiekorpsen, de lokale besturen en de belastingdienst.

- De **National Crime Agency** in het Verenigd Koninkrijk:

. Na heel wat ongelukkig ge-experimenteer – dat doet denken aan wat nu in eigen land gebeurt – met een **National Crime Squad** en een **National Criminal Intelligence Service** werd in 2011 de **National Crime Agency** (NCA) opgericht om (bovenal) met strafrechtelijke middelen en op grote schaal de zware georganiseerde misdaad doeltreffender te kunnen aanpakken;

. In deze dienst vormen de verwerving en analyse van informatie/intelligence en de uitvoering van strafrechtelijke (en andere) interventies een geheel; wat niet verwonderlijk is: de Engelse politie weet sinds lang – vooral ook als gevolg van de confrontatie met terroristische aanslagen sinds de jaren zeventig – dat een harmonieus geïntegreerde werking van de informatie/intelligence-interventie/opsporings-cirkel cruciaal is voor een geslaagde bestrijding van zware georganiseerde misdaad (en zeker ook terrorisme);

. Er is dan ook geen sprake van dat er momenteel met het oog op een doeltreffender bestrijding van de zware georganiseerde misdaad naast de NCA een parallelle informatie/opsporingsdienst is/wordt geformeerd; de jaarplannen en jaarverslagen laten zien dat de aanpassingen die zich opdringen, niet alleen worden gerealiseerd binnen het kader van de NCA maar steeds meer ook in nauwe samenwerking met andere diensten en particuliere bedrijven;

. Op de website van dit agentschap staat overigens te lezen dat de dominante strategie momenteel gericht is op “**investigating and disrupting the highest risk serious and organised criminals**”.¹⁸ Dit zou de Nederlandse overheid zich moeten aantrekken.

- Het **Landeskriminalamt** van Nordrhein-Westfalen:

. De (taktische, technische en informatieve) bestrijding van zware en georganiseerde misdaad in deze deelstaat is – net als in de *National Crime Agency* en in andere deelstaten, bijvoorbeeld in Baden-Württemberg en Berlijn - in beginsel volledig toevertrouwd aan het **Landeskriminalamt** en niet ook nog aan een of andere parallelle dienst, entiteit of structuur; het spreekt voor zich dat dit *Amt* nauw samenwerkt met de *Landeskriminalämter* in de andere deelstaten en natuurlijk het **Bundeskriminalamt**;

. De jaarverslagen laten zien dat, als belangrijke veranderingen in de opsporing/recherche nodig zijn, die door gerichte organisatorische, functionele en personele wijzigingen in het **Amt** worden gerealiseerd;

¹⁸ Zie in dit verband Home Office (2004), *One step ahead; a 21st century strategy to defeat organised crime*, London, en Home Office (2011), *The National Crime Agency; a plan for the creation of a national crime-fighting capability*, London. Dat er nog het nodige te verbeteren valt, zie National Audit Office (2019), *Tackling serious and organised crime*, London.

. Dit wil **niet zeggen dat het Amt niet steeds meer samenwerkt** met andere instellingen en diensten; een **zeer goed voorbeeld** hiervan is de aanpak van een zeer groot probleem dat in bepaalde opzichten kentrekken vertoont van een deel van de misdaadproblemen in Nederland: de *Clankriminalität*;

. Het meest recente verslag over dit omvangrijke project laat zien dat men dit probleem langs verschillende wegen op een samenhangende manier – en ook via grensoverschrijdende samenwerking – probeert in te dijken: grootschalige strafrechtelijk optreden, een heel gamma van bestuurlijke maatregelen, stelselmatig financiële onderzoeken, acties van de douane etc.¹⁹

28. **Ook deze buitenlandse/naburige voorbeelden demonstreren dus duidelijk dat het in deze tijd bepaald niet wijs is om de reguliere recherche/de opsporing op nationaal/deelstatelijk niveau te splitsen in afzonderlijke entiteiten; om de zware georganiseerde misdaad op een doeltreffende en hedendaagse manier, en in nauwe samenwerking met andere (politiële, fiscale, bestuurlijke en sociale) instellingen en diensten zoveel als mogelijk in te kunnen nemen, komt het er juist op aan om de eenheid van grondgebied, beleid, organisatie, informatie en actie verder te versterken.**

IV. Besluit

29. In het voorgaande werd genoegzaam aannemelijk gemaakt waarom ik – juist ook in het licht van de huidige problemen op het terrein van de zware georganiseerde misdaad – de oprichting etc. van het MIT bewust provocatief – om **de publieke discussie over deze belangrijke ontwikkeling** los te stoten – het domste plan in de geschiedenis van de Nederlandse politie heb genoemd:

¹⁹ Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen (2001), *Clankriminalität; Lagebild NRW 2020*, Düsseldorf.

- Zijn oprichting is – anders dan in die geschiedenis gebruikelijk is – niet gebaseerd op een grondige analyse en evaluatie (of het equivalent hiervan in de vorm van kritisch en deskundig beraad) van de huidige toestand en kan, is mijn inschatting, alleen al hierom niet, en zeker niet in het Nationale Politiekorps, rekenen op het draagvlak dat het nodig heeft/zou hebben om goed te kunnen functioneren;
- De warrige en niet inzichtelijke opzet etc. van dit team biedt geen enkele garantie dat het op afzienbare termijn een beduidende (eigen) bijdrage zal leveren aan een doeltreffende en doelmatige bestrijding van de zware georganiseerde misdaad in het land; hierom moet de opbouw ervan tot nader order worden stopgezet en moeten de ruime extra-middelen die voor de versterking van de aanpak van de georganiseerde misdaad zijn vrijgemaakt, worden besteed aan de versterking van de tactische, technische en informatieve recherches op de verschillende niveaus in het Nationale Politiekorps;
- Het was en is een strategische blunder dat – in aansluiting op wat de reguliere recherches in de voorbije jaren reeds allemaal hebben gepresteerd – niet bij voorrang is ingezet op stelselmatig, omvangrijk en diepgaand strafrechtelijk optreden tegen de meest invloedrijke en meest gewelddadige criminele bendes die in dit land opereren;
- Het is onbegrijpelijk dat bij de oprichting van dat team voorbij is gegaan aan de bittere lessen die in het nabije verleden ook in eigen land zijn geleerd met een verdeelde organisatie van de opsporing inzake georganiseerde misdaad, en klaarblijkelijk ook niet is gezien dat zijn oprichting de toch al zo fragiele, maar oh zo broodnodige eenheid van grondgebied, beleid, organisatie, informatie en actie in het Nationale Politiekorps nog verder ondergraaft;

- Tot slot is het – gegeven het steeds grensoverschrijdender karakter van de zware georganiseerde misdaad in een aantal opzichten - een grote fout dat bij de vorming van dat team de belangrijke ontwikkelingen in de omringende landen op het vlak van de bestrijding van de zware georganiseerde misdaad volkomen zijn genegeerd.

30.En nu? De Tweede Kamer zou een motie kunnen aannemen:

- De Tweede Kamer zou de minister moeten dwingen om op zijn schreden terug te keren of in elk geval **de bouw van een op zichzelf staand MIT stop te zetten en te bevriezen;**
- De Tweede Kamer zou de **commissie-Schneiders**, sinds kort belast met advisering omtrent de herpositionering en verbetering van de Landelijke Eenheid, moeten vragen om – met het oog op een verdere versterking van de **bestaande samenwerking** tussen het Nationale Politiekorps, de Belastingdienst en de Kmar onder het gezag van het Landelijk Parket – op zeer korte termijn te bezien op welke manier **de activiteiten die reeds in het kader van het MIT zijn ontplooid**, kunnen worden ingepast in deze samenwerking;²⁰
- De Tweede Kamer zou de genoemde commissie ook moeten voorstellen om te bezien of het niet mogelijk is om zo snel mogelijk de **“heilige drie-eenheid”, d.w.z. het enige echte en onvervalste vliegwiél, in de opsporing** (taktische recherche, technische recherche en informatieve recherche) te herstellen door, binnen of buiten de Landelijke Eenheid, de Dienst Landelijke Recherche, de Dienst Landelijke Informatieorganisatie en de Dienst Landelijke Operationele Ondersteuning, samen met de activiteiten van het MIT die een echte meerwaarde zouden

²⁰ Zie voor de opdracht en samenstelling van deze commissie de *Staatscourant* van 6 juli jl., nr. 34217.

kunnen hebben, onder te brengen in **één enkele Justitiële Dienst** die wordt geleid door één enkele directeur.²¹

- De Tweede Kamer zou van de minister van Justitie en Veiligheid moeten verlangen dat hij **met grote spoed een deskundige commissie** samenstelt (met vertegenwoordigers van het ministerie van Justitie en Veiligheid, het Openbaar Ministerie, het Nationale Politiekorps, de gemeenten, de Belastingdienst en de Kmar) die binnen drie maanden een **actieprogramma** dient te schrijven om **de meest ernstige vormen van de zware georganiseerde misdaad in dit land via een samenstel van strafrechtelijke, bestuurlijke en fiscale maatregelen, op termijn van jaren aanzienlijk terug te dringen**; het ligt voor de hand dat de uitvoering van dit programma op gezette tijden – in elk geval om de zes maanden – door deze commissie, eventueel aangevuld met andere deskundigen, moet worden geëvalueerd en moet kunnen worden bijgesteld en verbeterd.

²¹ Hierbij mag men niet uit het oog verliezen dat volgens de brief van de minister aan de Tweede Kamer d.d. 24 april 2020 het MIT als een afzonderlijke entiteit herkenbaar zou worden ondergebracht bij de Landelijke Eenheid.